

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

industriproduktionens vilkår. Hjemmemarkedet er ikke længere tilstrækkelig basis for industriproduktionen, og den forøgelse af afsætningen til hjemmemarkedet, der kan forventes som et resultat af befolknings-tilvæksten og en forhåbentlig stigende velstand, vil langtfra være tilstrækkelig til at sikre beskæftigelsen af de kommende års tilgang til arbejdsmarkedet.

Der kan således ikke være nogen tvivl om, at med de hindringer, der er for en forøget eksport af landbrugsvarer, må løsningen både af valutaproblemet og af beskæftigelsesproblemet i stedse højere grad søges gennem en øget produktion af industrivarer til eksport. Landbrugets eksport vil dog fortsat være vor vigtigste kilde til valutaindtjening, og en forbedring af landbrugets adgang til de internationale markeder må derfor også i fremtiden være et af de vigtigste problemer i dansk handelspolitik.

Formanden: Eksemplarer af den økonomiske årsoversigt er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om foranstaltninger mod olieforurening af havet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2901, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 367).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Axel Ivan Pedersen: Da udvalgets ordfører er forhindret i at komme tilstede på grund af forsinkelse i togtrafikken, skal jeg tillade mig på hans vegne at gøre et par bemærkninger.

Udvalget har holdt tre møder og har drøftet de synspunkter, som de forskellige ordførere gav udtryk for under sagens første behandling her i tinget, og udvalget har tillige haft et samråd med ministeren. Efter dette samråd er udvalget enedes om at indstille lovforslaget til vedtagelse ufor-

andret, idet man dog har fremsat ønske om, at alle de spørgsmål, der vedrører fordeling af udgifterne ved oprettelse af anlæg til modtagelse af olierester i havnene, skal behandles af det i lovforslagets § 9 omhandlede råd; hertil har den højtærede handelsminister givet tilslutning.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke udvalget for dets velvillige behandling af lovforslaget og bekræfte, at jeg fuldtud kan tilslutte mig, at alle problemer vedrørende fordelingen af udgifterne til oprettelse af anlæg og dermed i forbindelse stående spørgsmål bør forelægges det i lovforslagets § 9 omhandlede råd.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1—13 og det til lovforslaget knyttede bilag (fortegnelse over forbudte zoner) vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3228, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 375).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Chr. Rasmussen): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget holdt tre møder og haft samråd med landbrugsministeren.

Man har hovedsageligt drøftet § 3 i lovforslaget, der indeholder en bestemmelse om at yde et tilskud på 200 000 kr. til indkøb af sygdomsfri dyr. Det er fra alle sider erkendt, at der ikke er samme basis for at yde tilskud nu, da smittede dyr overhovedet ikke omsættes på levkævgsmarkedet, som for nogle år siden, da de pågældende sygdomme var stærkt udbredte. I overensstemmelse hermed har den højtærede landbrugsminister stillet ændringsforslag til §§ 1 og 3, gående ud på, at statstilskuddet nedsættes med 200 000 kr. efter udgangen af finansåret 1956—57. Baggrunden herfor er, at der må regnes med, at der blandt nybyggerne i indeværende år i vid udstrækning er disponeret i forventning om dette tilskud. Jeg skal derfor på udvalgsflertallets — socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre — vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag, nr. 1, 3 og 5, men stemmer imod de af mindretallet stillede ændringsforslag, nr. 2 og 4.

Lad mig derefter som mit partis ordfører — jeg mener forøvrigt at være på linie med udvalgsflertallet på dette punkt — gøre en ganske enkelt bemærkning om henvendelsen fra Provinshandelskammeret angående privateksporthørernes interesse i eksportafgiftens bortfald samt anvendelsen af et eventuelt overskud ved lovens udløb. Det er vor opfattelse, at privateksporthørerne ikke har bidraget økonomisk til den ordening, der her er tale om, da deres afregning til landmændene næppe har været højere, end at de har fået dækning også for eksportafgiften.

Ninn-Hansen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Clausen (Olufskjær), ikke kan være tilstede på grund af trafikvanskeligheder, skal jeg gøre nogle bemærkninger.

På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til de bemærkninger, som blev fremsat af udvalgets ordfører vedrørende ændringsforslag nr. 5, hvorefter loven kun skal gælde til 1. april 1959. Det var forøvrigt et spørgsmål, der blev

rejst af mit partis ordfører ved første behandling.

Derimod kan mit parti ikke give tilslutning til bevarelsen af det statstilskud, der efter landbrugsministerens opfattelse fortsat skulle ydes med 700 000 kr. årlig. Udvalgets flertal har ganske vist foreslået en nedsættelse — som landbrugsministeren har tiltrådt — af det særlige tilskud i § 3, således at der kun for et enkelt år ydes 200 000 kr. i tilskud til indkøb af tuberkulosefri og kastningsfri kreaturer til besætninger på statshusmandsbrug. Vi kan imidlertid ikke se, at der er nogen som helst begrundelse for en fortsat ydelse af dette tilskud. Jeg kan i den forbindelse henvise til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Karlskov Jensen gjorde ved første behandling, hvor han stærkt kritiserede, at man ville opretholde dette forældede tilskud på 200 000 kr. om året, og jeg synes derfor, det vil være rimeligt helt at lade i hvert fald dette tilskud bortfalde. Vi kan altså ikke tilslutte os de bemærkninger, det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen gjorde ved den lejlighed, og vi kan ikke forstå, at udvalget ikke har villet følge vort forslag om i hvert fald at afvikle dette tilskud fuldstændigt.

Mit parti har i udvalget og i et samråd med den højtærede landbrugsminister rejst spørgsmålet om en fuldstændig afvikling af statstilskuddet efter § 1, stk. 3, og vi har forstået, at i hvert fald det radikale venstre har haft sympati for tanken om helt at fjerne statstilskuddet til dette formål. Vi mener, det er ganske rimeligt, at staten hidtil på grund af hele den samfundsmæssige interesse, der har været knyttet til udryddelsen af kvægtuberkulosen, har støttet denne udryddelse ved årlige tilskud. Nu har man heldigvis opnået, at kvægtuberkulosen er blevet udryddet, og det er vel det bedste bevis på, at loven har haft en overordentlig god virkning; det statstilskud, der tidligere ydedes, har været ydet på en rigtig og rimelig måde.

Også den smitsomme kalvekastning er snart forsvundet, så man bør nu gå til en afvikling af hele denne lovgivning. Denne afvikling af loven vedrørende kalvekastning mener vi at erhvervet selv kan bære, og det er jo ikke nogen ny tanke, at statstilskuddet som helhed skulleophøre ved ud-

[Ninn-Hansen.]

Løbet af den lov, vi i dag forlænger. Ved den forrige behandling af loven i 1952 udtalte således den daværende landbrugsminister, det ærede medlem hr. Sønderup (folketingsstidende 1951—52, sp. 3825):

„Jeg skal i anledning af de forskellige bemærkninger vedrørende § 3 sige, at grunden til bestemmelsen om at bringe statstilskuddet til unge landmænd til ophør i løbet af to år har relation til bestemmelsen om, at statstilskuddet overhovedet fra det tidspunkt skal bortfalde; man regner med, at bekæmpelsen fra da af skal kunne hvile i sig selv.“

Den daværende landbrugsminister har jo haft ganske ret i den antagelse, at bekæmpelsen måtte kunne hvile i sig selv. Det fremgår af de beregninger, der er fremsat i bemærkningerne til lovforslaget, hvorefter de foreslåede eksportafgifter i 4 år skulle indbringe ca. 4,4 mill. kr., medens udgifterne til udsættelse af kastningsreagenter skulle andrage knap 4 mill. kr. Det vil sige, at ordningen efter disse beregninger kan hvile i sig selv uden statstilskud, og dette, at lovens gyldighedsperiode kun skal være 3 år, mener jeg ikke kan ændre dette forhold. Statstilskuddet vil altså være overflødig og vil kun kunne medvirke til en puljedannelse. Jeg mener imidlertid ikke, det er vor opgave gennem denne lovgivning at medvirke til nogen ny puljedannelse, der skal anvendes af landbo- og husmandsforeninger.

Jeg skal ikke komme ind på de bemærkninger, udvalgets ordfører gjorde vedrørende Provinshandelskammerets skrivelse og de private eksportører. Jeg synes i hvert fald, det er rimeligt også af hensyn til de private eksportører at vise tilbageholdenhed med hensyn til dannelsen af nye puljer, hvis det er undgåeligt, og det er undgåeligt i dette tilfælde.

Endelig vil jeg gerne sige, at det er vor opfattelse, at statstilskud skal undgås, når det er muligt. Der er ingen tvivl om, at staten har interesse i det, men jeg tror også, at landbruget, når det kommer til stykket, har den største interesse i at undgå en svækkelse af sin egen stilling ved at modtage et sådant tilskud, hvis størrelse jo ikke kan have nogen afgørende betydning for landbrugserhvervet. Derfor tror

mit parti, at man gavner landbrugets stilling bedst ved at foreslå, at § 1, stk. 3, og § 3 udgår, og jeg skal altså anmode de ærede medlemmer om at stemme for, at disse bestemmelser udgår af lovforslaget.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg finder ingen anledning til ved dette lovforslags anden behandling at gå ind i en diskussion med det ærede medlem hr. Ninn-Hansen. De synspunkter, det ærede medlem fremdrog, var også fremme ved første behandling og har været diskuteret i udvalget. Jeg takker udvalgets flertal for tilslutningen til lovforslagets gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 62 stemmer mod 24; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges enstemmigt med 91 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 1, således ændret, og § 2 *vedtoges* uden afstemning,

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes med 61 stemmer mod 24; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges enstemmigt med 96 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§ 3, således ændret, §§ 4—5, ændringsforslag nr. 5 og § 6, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling *vedtoges* uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af motorkøretøjer m. v. og lov om afgift af benzol.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3677, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 373).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Kai Jensen): Udvalget har holdt et møde og har herunder haft samråd med ministeren for offentlige arbejder. Det blev herunder oplyst, at det spørgsmål, som blev fremdraget ved lovforslagets første behandling angående kørsel på offentlig vej med belæssede staldgødningsspredere, henhørte under justitsministeriet, og jeg skal derfor tillade mig at spørge, om den højtærede justitsminister kunne tænke sig at fremsætte en udtalelse om de problemer, som ligger heri.

Løvrigt indstiller udvalget enstemmigt lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker udvalget for den enstemmige indstilling og anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det af udvalget rejste spørgsmål vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det nævnte problem nok må løses i forbindelse med færdselsloven. På den anden side tror jeg ikke, det er nødvendigt at foretage en ændring af bestemmelserne i færdselslovens § 12. Efter at have set nærmere på det vil jeg mene, vi kan løse spørgsmålet ved fortolkning af § 12 og kan søge det klarlagt ved udsendelse af en cirkulærskrivelse. Det, det drejer sig om, er, om uindregistrerede

traktorer må benyttes til kørsel med gødningsspredere med pålæst gødning, ikke alene fra landbrugsejendommen, men også fra jernbanestationer eller anden oplagsplads til det sted, hvor gødningen skal anvendes. Jeg vil meget gerne undersøge, om spørgsmålet lader sig klare.

Jeg vil med det samme sige, at vi allerede tidligere har erkendt, at en gødningsspredere er at opfatte som et landbrugsredskab, et påhængsredskab, således at det ikke er bestemmelserne om påhængsvogne, men bestemmelserne om påhængsredskaber, der kommer til anvendelse.

Jeg kan dog ikke tilbageholde den bemærkning, at man må tage noget hensyn, synes jeg, til de betragtninger, der kan fremføres fra vognmandsside overfor en stadig udvidelse af § 12's område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om statsanstalten for livsforsikring.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2271, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 343).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.